

5 października Święta Faustyna Kowalska, dziewica

Helena Kowalska urodziła się 25 sierpnia 1905 r. jako trzecie z dziesięciorga dzieci, w rolniczej rodzinie z Głogowca k/Łodzi. Dwa dni później została ochrzczona w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Kazimierza w Świnicach Warckich (diecezja włocławska). Nadano jej wówczas imię Helena. Kiedy miała siedem lat, po raz pierwszy usłyszała w duszy głos wzywający do doskonalszego życia. W 1914 r. przyjęła I Komunię świętą, a dopiero trzy lata później rozpoczęła naukę w szkole podstawowej. Mimo dobrych wyników, uczyła się tylko trzy lata, potem musiała zrezygnować, aby pomagać w domu matce.

Jako czternastoletnia dziewczynka opuściła dom rodzinny, by na służbie u zamożnych rodzin w Aleksandrowie, Łodzi i Ostrówku zarobić na własne utrzymanie i pomóc rodzicom. Przez cały czas bardzo pragnęła

życia zakonnego, ale rodzicom powiedziała o swoich zamiarach dopiero w 15. roku życia. Od szesnastego roku życia pracowała jako służąca.

W lipcu 1924 r. przyjechała do Warszawy i zgłosiła się do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy ul. Żytniej. Musiała jednak jeszcze rok przepracować w Warszawie, aby odłożyć pieniądze na skromną wyprawę. 1 sierpnia 1925 r. - mimo sprzeciwu rodziców - została przyjęta do Zgromadzenia. Postulat odbywała w Warszawie, a nowicjat w Krakowie, gdzie w czasie obłóczyn zakonnych otrzymała imię Maria Faustyna i habit. Od marca 1926 r. Bóg doświadczył siostrę Faustynę ogromnymi trudnościami wewnętrznymi, wiele przecierpiała aż do końca nowicjatu. W Wielki Piątek 1927 r. zbolełą duszę nowicjuszki ogarnął żar Bożej Miłości. Zapomniała o własnych cierpieniach, poznając jak bardzo cierpiał dla niej Jezus. 30 kwietnia 1928 r. złożyła pierwsze śluby zakonne, następnie z pokorą i radością pracowała w różnych domach zakonnych, m.in. w Krakowie, Płocku i Wilnie, pełniąc rozmaite obowiązki. Zawsze pozostawała w pełnym zjednoczeniu z Bogiem. Jej bogate życie wewnętrzne wspierane było poprzez wizje i objawienia.

W zakonie przeżyła 13 lat. 22 lutego 1931 r. po raz pierwszy ujrzała Pana Jezusa Miłosiernego. Otrzymała wtedy polecenie namalowania takiego obrazu, jak ukazana jej postać Zbawiciela oraz publicznego wystawienia go w kościele. Mimo znacznego pogorszenia stanu zdrowia pozwolono jej na złożenie profesji wieczystej 30 kwietnia 1933 r. Później została skierowana do domu zakonnego w Wilnie. Na początku 1934 roku zwróciła się z prośbą do artysty malarza Eugeniusza Kazimierskiego o wykonanie według jej wskazówek obrazu Miłosierdzia Bożego. Gdy w czerwcu ujrzała ukończony obraz, płakała, że Chrystus nie jest tak piękny, jak Go widziała.

Dzięki usilnym staraniom ks. Michała Sopoćko, kierownika duchowego siostry Faustyny, obraz został wystawiony po raz pierwszy w czasie triduum poprzedzającego uroczystość zakończenia Jubileuszu Odkupienia świata w dniach 26-28 kwietnia 1935 r. Został umieszczony wysoko w oknie Ostrej Bramy i widać go było z daleka. Uroczystość ta zbiegła się z pierwszą niedzielą po Wielkanocy, tzw. niedzielą

przewodnią, która - jak twierdziła siostra Faustyna - miała być przeżywana na polecenie Chrystusa jako święto Miłosierdzia Bożego. Ksiądz Michał Sopoćko wygłosił wówczas kazanie o Bożym Miłosierdziu.

W 1936 r. stan zdrowia siostry Faustyny pogorszył się znacznie, stwierdzono u niej zaawansowaną gruźlicę. Od marca tego roku do grudnia 1937 r. przebywała na leczeniu w szpitalu krakowskim w Prądniku Białym. Wiele modliła się w tym czasie, odwiedzała chorych, a umierających otaczała szczególną modlitewną pomocą. Po powrocie ze szpitala pełniła przez pewien czas obowiązki furtianki. Starła się bardzo, by żaden ubogi nie odszedł bez najmniejszego choćby wsparcia od furty klasztornej. Wywierała bardzo pozytywny wpływ na wychowanki Zgromadzenia, dając im przykład pobożności i gorliwości, a zarazem wielkiej miłości.

Chrystus uczynił siostrę Faustynę odpowiedzialną za szerzenie kultu Jego Miłosierdzia. Polecił pisanie *Dzienniczka* poświęconego tej sprawie, odmawianie nowenny, koronki i innych modlitw do Bożego Miłosierdzia. Codziennie o godzinie 15:00 Faustyna czciła Jego konanie na krzyżu. Przepowiedziała także, że szerzona przez nią forma kultu Miłosierdzia Bożego będzie zabroniona przez władze kościelne. Dzięki s. Faustynie odnowiony i pogłębiony został kult Miłosierdzia Bożego. To od niej pochodzi pięć form jego czci: obraz Jezusa Miłosiernego ("Jezu, ufam Tobie"), koronka do Miłosierdzia Bożego, Godzina Miłosierdzia (godzina 15, w której Jezus umarł na krzyżu), litanie oraz święto Miłosierdzia Bożego w II Niedzielę Wielkanocną.

W kwietniu 1938 r. nastąpiło gwałtowne pogorszenie stanu zdrowia siostry Faustyny. Ksiądz Michał Sopoćko udzielił jej w szpitalu sakramentu chorych, widział ją tam w ekstazie. Po długich cierpieniach, które zносиła bardzo cierpliwie, zmarła w wieku 33 lat 5 października 1938 r. Jej ciało pochowano na cmentarzu zakonnym w Krakowie-Łagiewnikach. W 1966 r. w trakcie trwania procesu informacyjnego w sprawie beatyfikacji siostry Faustyny, przeniesiono jej doczesne szczątki do kaplicy Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

S. Faustyna została beatyfikowana 18 kwietnia 1993 r., a ogłoszona świętą 30 kwietnia 2000 r.

Uroczystość kanonizacji przypadła w II Niedzielę Wielkanocną, którą Jan Paweł II ustanowił wtedy świętem Miłosierdzia Bożego. Relikwie św. siostry Faustyny znajdują się w Krakowie-Łagiewnikach, gdzie mieści się sanktuarium Miłosierdzia Bożego odwiedzane przez setki tysięcy wiernych z kraju i z całego świata. Dwukrotnie nawiedził je również Jan Paweł II, po raz pierwszy w 1997 r., a po raz drugi - w sierpniu 2002 r. 17 sierpnia 2002 r. Jan Paweł II dokonał uroczystej konsekracji nowo wybudowanej świątyni w Krakowie-Łagiewnikach i zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu.

W ikonografii św. Faustyna przedstawiana jest w czarnym habicie, stroju swego zgromadzenia.

Źródło: <http://www.brewiarz.pl>

Kliknij => [Dzienniczek. Miłosierdzie Boże w duszy mojej - Św. s. M. Faustyna Kowalska](#) -

"Dzienniczek" zawiera osobiste zapiski s. Faustyny, polskiej zakonnicy zmarłej w 1938 r., wizjonerki i mistyczki, której Jezus zlecił przekazanie światu orędzia o Bożym miłosierdziu....

Kliknij => [Święta Faustyna i Miłosierdzie Boże - Ks. Andrzej Witko](#) - Najlepsze i najrzetelniejsze opracowanie biografii świętej siostry Faustyny i tematyki Miłosierdzia Bożego. Ta książka ze wstępem abpa Mieczysława Mokrzyckiego, wpisuje się w najlepsze opracowania Miłosierdzia Bożego w literaturze światowej, opisując historię kultu, biografię świętej siostry Faustyny, a także publikując wiele wstrząsających faktów...

Kliknij => [Uwielbiaj miłosierdzie Pana! Myśli świętej Faustyny Kowalskiej na każdy dzień roku - Ks. Jan Oleszko SAC](#) -Książka ta zawiera myśli św. siostry Faustyny wyjęte z jej „Dzienniczka”. Zostały one ułożone na każdy dzień roku według kalendarza liturgicznego. Cenna pomoc w osobistym, systematycznym odkrywaniu Boga, który jest bogaty w miłosierdzie...

kliknij=> [Sekrety siostry Faustyny. Czas miłosierdzia jest krótki - Ks. Edward Staniek](#) -Wejście w świat Dobrej Nowiny dokonuje się na podstawie łaski, która otwiera drzwi Bożego miłosierdzia zamknięte przez Jego sprawiedliwość. Miłosierdzie Boga wyznaczyło czas wejścia przez te uchylone drzwi. Możemy je przekroczyć, biorąc na ziemi odpowiedzialność za swe grzechy i prosząc o ich przebaczenie.

Jest jeszcze druga możliwość, gdy prosimy Ojca, aby te drzwi uchylił dla tych, których kochamy, mimo że oni o tym nie myślą. Ojciec w imię miłości może wpuścić innych do swego świata, udzielając im tej łaski na skutek naszej prośby.

Tomik ten może pomóc w odkrywaniu świata miłosierdzia Bożego, tak jak je odśłania Jezus i jak przypomniał to w naszym pokoleniu przez św. Faustynę i bł. Jana Pawła II. ..

=> [Bóg dobry aż tak? O Bożym miłosierdziu myśli kilka -Ks. Piotr Pawlukiewicz](#) "Napisałem tę książkę dla grzeszników, a więc do wszystkich nas. Dla tych, którzy ocierają się o rozpacz, którzy myślą z trwogą: "Nic już ze mnie nie będzie, Bóg mi już nie wybaczy". A przecież jest droga wyjścia! Jest nią odwołanie się do Bożego miłosierdzia. ..."